

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719010463
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8719010463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.12.2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného B. X. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/56/2019 zo dňa 24.10.2019 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému B. X. - nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S., W. Q. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV Prešov od 02.04.2019

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho pre účely výkonu trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/56/2019 zo dňa 24.10.2019 bol obžalovaný B. X. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

si od presne nezisteného času až do 02.04.2019 neoprávnene zadovažoval omamné a psychotropné látky a to hlavne sušinu rastliny rodu Cannabis (konope) obsahujúcu účinnú látku tetrahydrokanabinol (THC) ako aj kryštalickú látku obsahujúcu účinnú látku metamfetamín, ktoré u seba v rôznych množstvách neoprávnene prechovával a to naposledy dňa 02.04.2019 v meste Poprad, kde okrem iných vecí dôležitých pre trestné konanie vydal polícii

- textilné vrecko o rozmeroch 6x8 cm, v ktorom sa nachádzala plastová fólia obsahujúca sušené vrcholcovité časti rastliny Cannabis (konopa) o celkovej hmotnosti 0,64 g (640 mg) s priemerným 20,1 % THC (129 mg absolútneho THC), čo zodpovedná minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta),

- zatavenú injekčnú striekačku s kryštalickou látkou o celkovej hmotnosti 0,50 g (500 mg) s priemerným 80,3 hmotnostným % obsahom metamfetamínu (402 mg absolútneho metamfetamínu), čo zodpovedá minimálne 10 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta),
- prázdnu zatavenú injekčnú striekačku s prítomnosťou stopového (nevážiteľného) množstva metamfetamínu,
- prasknutú prázdnu sklenenú banku uchytenú v pinzete, v ktorej bola zistená prítomnosť stopového (nevážiteľného) množstva metamfetamínu,

príčom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patria rastliny rodu Cannabis (konopa) do I. skupiny omamných látok a účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok a takéhto konania sa dopustil i napriek tomu, že bol už v minulosti, naposledy rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5T/145/2015 zo dňa 23.12.2015, právoplatne odsúdený za zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona,

za čo mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 5 a § 39 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému bol uložený aj ochranný dohľad na 1 rok a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona i ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu dňa 05.11.2019 proti výrokom o vine a treste a proti konaniu, ktoré mu predchádzalo. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania vyslovil, že výrok súdu o vine je nepresvedčivý, keďže vyšli najavo nové dôkazy, ktoré treba v odvolacom konaní preveriť. Sestra obžalovaného totiž pred vyhlásením rozsudku na chodbe počula, ako bolo povedané, že polícia obžalovaného sledovala, ale nemala dôkazy, tak ich mala zaistiť p. D. zo vzťahu, ktorý si s obžalovaným vytvorila, aby mohla splniť úlohu danú jej policajným zborom. Je preto potrebné zistiť, či a koľko p. D. dala do vrečka bundy obžalovaného drogy, do čoho ich dala. Keďže sa jedná o zinscenované dôkazy, navrhli ich preveriť výpoveďou p. D. v odvolacom konaní. Výrok o treste považujú za neprimerane vysoký, keďže obžalovaný sa priznal, oľutoval tú skutočnosť, že sa nepodrobil fakultatívnej liečbe, že svoju rodinu neinformoval o probléme, pretože tá by mu určite pomohla a spoločne by našli riešenie, ako mu pomôcť. Za neprimerané považujú aj jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože je toho názoru, že nikomu neublížil, nespôsobil žiadnu škodu, nie je nebezpečný a chcel by počas výkonu trestu odňatia slobody pracovať a to môže len pri minimálnom stupni stráženia. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku pre vznik pochybností o správnosti skutkových zistení napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania, a zistil, že odvolanie je dôvodné, avšak z iných ako namietaných dôvodov.

V prvom rade odvolací súd preskúmaval procesný postup konajúceho súdu, ktorý vo všeobecnej rovine namietal obžalovaný, pričom nepoukázal na žiadne konkrétne pochybenia konajúceho súdu. V rámci tohto prieskumu bolo zistené, že lehoty na prípravu hlavného pojednávania mali obžalovaný a jeho obhajca zachované, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu, mal možnosť vyjadriť sa k dôkazom vykonávaným na hlavnom pojednávaní, ako aj predložiť argumentáciu o zmiernení jeho trestu v záverečnej reči a v poslednom slove. Obžalovaný bol zastúpený zvoleným obhajcom, ktorý jeho práva reálne obhajoval. Tento postup nedával základ k vysloveniu porušenia práva na obhajobu a odvolací súd ho hodnotil ako súladný so zákonom.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, a po predpísanom procesnom postupe bolo toto jeho vyhlásenie prijaté, v dôsledku čoho sa k výroku o vine už dokazovanie nevykonávalo. Konajúci súd poučil obžalovaného o tom, že prijaté vyhlásenie o vine súdom je neodvolateľné a odvolaním a dovolaním nenapadnuteľné, okrem dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Za danej procesnej situácie potom odvolací súd ani rozsudok vo výroku o vine nepreskúmaval, pretože nemal k tomu právomoc poukazujúc pritom na ustanovenie § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku. V tomto rozsahu podané odvolanie je totiž neúčinné, lebo bolo podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd tak svoju prieskumnú činnosť zameral iba na výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre účely výkonu ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Konajúci súd v rámci hodnotenia okolností majúcich význam pre ukladanie trestu priznal obžalovanému B. X. jednu poľahčujúcu okolnosť, ktorou je priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie, čo zodpovedá § 36 písm. l/ Tr. zákona. Ako priťažujúcu okolnosť vyhodnotil to, že obžalovaný už bol súdne trestaný aj za inú trestnú činnosť, ktorá skutočnosť vyplýva z odpisu registra trestov. Z neho je zrejmé, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/227/2016 zo dňa 24.10.2016, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 36 mesiacov. Trest odňatia slobody vykonal dňa 01.08.2017.

Priznané priťažujúce a poľahčujúce okolnosti považuje odvolací súd za súladné so zákonom. V rámci hodnotenia priznania priťažujúcej okolnosti nebolo možné prihliadať na odsúdenie obžalovaného za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/145/2015 z 23.12.2015, pretože toto odsúdenie zakladalo kvalifikačný moment predchádzajúceho odsúdenia uvedený v § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, čo je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby.

Odvolací súd sa však pri ukladaní trestu nestotožnil s použitím ustanovení § 38 ods. 5 a § 39 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k sprísňovaciemu ustanoveniu, v dôsledku ktorého konajúci súd zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zákona, si dovoľuje odvolací súd poukázať na zásadu zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti uvedenej v § 38 ods. 1 Tr. zákona, ktorá aplikovaná konajúcim súdom nebola. Podľa nej sa na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu neprihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pre prerokovaný prípad to znamená, že pokiaľ predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona na základe rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/145/2015 z 23.12.2015 bolo vyhodnotené ako zákonný znak trestného činu v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, nemožno potom na túto okolnosť prihliadať nielen ako na priťažujúcu okolnosť, na čo už bolo vyššie poukázané, ale ani ako na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby práve z dôvodu opätovného spáchania zločinu.

Pre použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, v ktorom prípade je možné ukladať trest pod dolnú hranicu zákonnej sadzby, zákon ustanovuje splnenie podmienok a to existenciu takých okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Konajúci súd iba odkazom na okolnosti uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku aplikoval zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1, pretože tieto majú vplyv na posudzovanie povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a odôvodňujú zhovievavejší postup pri trestaní. V odôvodnení rozsudku sa pritom konajúci súd zaoberal priťažujúcimi a poľahčujúcimi okolnosťami, ktoré sú v rovnováhe, s hodnotením uloženého predchádzajúceho trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu za rovnaký drogový trestný čin, v rámci ktorého vyslovil, že podmiennečne odložený trest odňatia slobody nesplnil svoj účel, keďže obžalovaný sa opakovane dopustil takéhoto

trestného činu a nezmenil svoj spôsob života aj pokiaľ ide o užívanie drogových látok. Tieto okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu sú skôr v neprospech odsúdeného a určite sa o ne nemôže opierať dôvod zmiernenia trestu. Ani skutočnosť, že obžalovaný prejavil pozitívny vzťah k navrhovanej ochrannej liečbe, čo dáva predpoklad, že výkon trestu a ochranné liečenie splnia svoj účel, nie je argumentáciou, ktorá by mohla byť podkladom pre zmiernenie trestu, keďže ochranné liečenie obžalovaný ani sám z vlastnej vôle nenastúpil v predchádzajúcom období, hoci uňho ide o spáchanie tretieho v poradí drogového trestného činu a to aj v súvislosti s užívaním drog. Okrem toho odvolací súd dáva do pozornosti, že pokiaľ okolnosti prípadu odôvodnili zvýšenie trestnej sadzby, potom o tie isté okolnosti prípadu nemožno opierať záver, že použitie vyššej trestnej sadzby by bolo pre páchatela neprimerane prísne (rozhodnutie Rt 7Tz 80/65).

S poukázaním na vyššie rozvedené zistenia odvolací súd v prvom rade posudzoval, či je možné na podklade odvolania obžalovaného podaného v jeho prospech napraviť zistené pochybenia vo výroku o treste. Po vyhodnotení aplikácie sprísňovacieho ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona, podľa ktorého sa zvýšila dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody na 12 rokov 6 mesiacov, bol vyvedený záver, že práve nesprávne použitie tohto ustanovenia je v neprospech obžalovaného a to aj napriek tomu, že následne bolo použité zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona. Použitie základnej trestnej sadzby u obžalovaného je preňho priaznivejší stav a preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste pre nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 a v nadväznosti naň aj § 39 ods. 1 Tr. zákona z dôvodu uvedeného v § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku. Na podklade dôkaznej situácie zabezpečenej konajúcim súdom, ktorá postačovala pre rozhodnutie, rozhodol odvolací súd vo veci sám tak, že obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, keďže uloženie prísnejšieho trestu bránila zásada stanovená v § 322 ods. 3 Tr. poriadku, podstatou ktorej je tzv. „zákaz zmeny postavenia obžalovaného k horšiemu“, pokiaľ bolo odvolanie podané iba v prospech obžalovaného. Aj keď došlo k prijatiu vyhlásenia obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku, podľa názoru odvolacieho súdu pri určení výmery trestu odňatia slobody konajúci súd nedostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného najmä z pohľadu recidívy v drogovej trestnej činnosti.

Pri určení spôsobu výkonu trestu konajúci súd súčasne aplikoval § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorý vymedzuje podmienky pre zaradenie páchatela do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zákona, ktoré pripúšťa možnosť zaradenia páchatela trestného činu do iného ústavu, ako by mal byť zaradený, samozrejme za dodržania v ňom uvedených podmienok. Takéto rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody nezodpovedá zákonu, pretože ak súd dospeje k záveru, že páchatela trestného činu pre výkon trestu je potrebné zaradiť do inej vonkajšej diferenciačnej skupiny, použije iba ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zákona, ktoré mu takéto rozhodnutie umožňuje. Súčasná aplikácia aj ďalšieho ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/, b/ alebo § 48 ods. 3 Tr. zákona len z dôvodu označenia príslušnej diferenciačnej skupiny (minimálny, stredný, či maximálny stupeň stráženia) robí výrok o určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody len zmätočným, keďže práve v citovaných ustanoveniach zákon stanovuje podmienky pre zaradenie do príslušnej diferenciačnej skupiny.

V prerokúvanom prípade obžalovaný bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu, preto pre výkon trestu odňatia slobody spĺňa podmienky stanovené v § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, teda pre zaradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Odvolací súd sa stotožnil so záverom konajúceho súdu, že v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená práve s prihliadnutím na mieru narušenia obžalovaného. Aj keď obžalovaný je odsúdený za obzvlášť závažný zločin, u odsúdeného nejde o zvlášť narušenú osobnosť, u ktorého by prevažovala agresivita, na čo je možné usudzovať z charakteru doposiaľ spáchaných trestných činov. Nie je tu teda dôvodná izolácia od ostatných odsúdených, preto aj odvolací súd považoval výkon trestu v diferenciačnej skupine so stredným stupňom stráženia za účelnejší pre nápravu obžalovaného. Z uvedeného dôvodu preto rozhodol o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody za použitia ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zákona.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo obmedzené iba na výrok o treste, odvolací súd nepreskúmaval ani výroky o ochrannom dohľade a ochrannom opatrení. Tieto zostali rozsudkom odvolacieho súdu nedotknuté.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného opravil chyby zistené v napadnutom výroku o treste.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.